

Kohtuasi C-312/19**Eelotsusetaotluse kokkuvõte vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artikli 98 lõikele 1****Saabumise kuupäev:**

16. aprill 2019

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

10. aprill 2019

Kaebuse esitaja:

XT

Vastustaja:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Leedu Vabariigi rahandusministeeriumi juures tegutsev riiklik maksuinspeksioon)

Põhikohtuasja ese

Maksuvaidlus, mis puudutab Vilniaus apskrities valstybinė mokesčių inspekcija (Vilniuse riiklik maksuinspeksioon; edaspidi „maksuinspeksioon“) 3. novembri 2015. aasta otsust, millega jäeti muutmata maksuteade, kus muu hulgas kohustati kaebajat maksuma arvestatud käibemaksu summas 39 586,71 eurot ja viivist summas 11 695 eurot ning määrati talle käibemaksuga seotud trahv summas 3959 eurot.

Eelotsusetaotluse ese ja õiguslik alus

ELTL artikli 267 kolmanda lõigu alusel esitatud taotlus tõlgendada nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (edaspidi „käibemaksudirektiiv“), niivõrd kui see puudutab seltsingus osaleja „iseseisva tegevuse“ tuvastamist ning maksukohustuste jaotamist seltsingus osalejate vahel.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 9 lõiget 1 ja artiklit 193 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul ei saa asuda seisukohale, et kaebaja sugune füüsiline isik on „iseseisvalt“ sooritanud kõnealuse (majandus)tegevuse ja peab ise maksma vaidlustatud tehingutelt käibemaksu, st kas direktiivi 2006/112/EÜ artikli 9 lõike 1 ja artikli 193 kohaldamisel tuleb vaidlusaluste kohustuste täitmise eest vastutavaks maksukohustuslaseks pidada seltsingut (seltsingus osalejaid kollektiivselt; käesoleval juhul kaebajat ja tema äripartnerit kollektiivselt) – mida liikmesriigi õigusnormide kohaselt ei loeta maksukohustuslaseks ega juriidiliseks isikuks – ja mitte üksnes füüsilist isikut, nagu kaebaja?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 193 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul maksab iga seltsingus – mida liikmesriigi õigusnormide kohaselt ei loeta maksukohustuslaseks ega juriidiliseks isikuks – osaleja (käesoleval juhul kaebaja ja tema äripartner) maksustatavatelt kinnisvara ostu-müügi tehingutelt individuaalselt käibemaksu iga makse osas tasult, mille tema on saanud (või mis tal on saada või mis talle võlgnetakse)? Kas direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 287 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul võetakse nimetatud sättes viidatud aastakäibe kindlakstegemisel arvesse seltsingu kogu tulu (mille on saanud seltsingus osalejad kollektiivselt)?

Viidatavad liidu õiguse sätted

Käibemaksudirektiivi artikli 9 lõige 1 ning artiklid 193 ja 287.

Viidatavad liikmesriigi õiguse sätted

Põhikohtuasja faktiliste asjaolude suhtes on kohaldatavad järgmised Leedu Vabariigi käibemaksuseaduse (Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas; edaspidi „käibemaksuseadus“) sätted:

- artikli 2 punkt 2: „„maksukohustuslane“ on Leedu Vabariigi või välisriigi maksukohustuslane“;
- artikli 2 punkt 15: „„Leedu Vabariigi maksukohustuslane“ on Leedu Vabariigi juriidiline või füüsiline isik, kes viib läbi mis tahes liiki majandustegevust, või juriidilise isiku staatusetä ühisinvesteerimisettevõtja, kelle asukoht on Leedu Vabariigis ja kes tegutseb investeerimisfondina“;
- artikli 71 lõige 1: „Maksukohustuslased, kes tarnivad kaupa või osutavad teenuseid Leedu territooriumil, on kohustatud registreeruma

käibemaksukohustuslaseks, arvestama käibemaksu ja maksuma seda riigieelarvesse [...] Käibemaksukohustuslasena registreeruma kohustatud isik peab esitama käibemaksukohustuslaseks registreerimise taotluse.“;

- artikli 71 lõige 2: „Olenemata [käibemaksuseaduse artikli 71] lõikest 1 ei ole Leedu Vabariigi maksukohustuslane kohustatud esitama käibemaksukohustuslasena registreerimise taotlust ega arvestama käibemaksu ega maksuma seda riigieelarvesse, nagu on ette nähtud [...], kui kogu summa, mille ta on saanud eelnenud 12 kuu jooksul oma majandustegevuse käigus tasuta Leedu territooriumil tarnitud kaupade ja/või osutatud teenuste eest, ei ületa 155 000 Leedu litti. Käibemaksu hakatakse arvestama sellest kuust, mil nimetatud piirang on ületatud. Käibemaksu ei arvestata niisuguste kaupade tarnimiselt ja teenuste osutamisel, mille eest saadud tasu ei ületanud nimetatud 155 000 Leedu liti suurust summat. [...]“;
- artikli 71 lõige 4: „Käibemaksukohustuslasena registreerimise taotluse esitamata jätmine [...] ei vabasta maksukohustuslast kohustusest arvestada tema tarnitud kaupadelt ja/või osutatud teenustelt käibemaksu [...] ja maksta seda riigieelarvesse [...]“;
- artikli 79 lõige 1: „Maksukohustuslane [...] dokumenteerib toimunud kaubatarned ja teenuste osutamise käibemaksuarvete väljastamise teel [...]“;
- artikli 79 lõige 5: „Mitme käibemaksukohustuslase poolt ühiselt tarnitud kaubad või osutatud teenused võib dokumenteerida ühel arvel viisil ja juhtudel, mille näeb ette Leedu Vabariigi valitsus või tema volitatud asutus.“

Põhikohtuasja faktiliste asjaolude suhtes on kohaldatavad järgmised Leedu Vabariigi tsiviilseadustiku (Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas) sätted:

- artikli 6.969 lõige 1: „Seltsingulepinguga kohustuvad kaks või enam isikut (partnerit), kes teevad koostööd oma vara, tööpanuse ja teadmiste abil, tegutsema ühiselt teatava eesmärgi või teatava tegevuse huvides, mis ei ole seadusega vastuolus“;
- artikli 6.971 lõige 1: „Partnerite panustatud vara, mis oli varem nende omandis, samuti ühise tegutsemise käigus tootmine ning selle tulu ja viljad on kõikide partnerite kaasomandis, kui seaduses või seltsingulepingus ei ole ette nähtud teisiti“;
- artikli 6.972 lõiked 1 ja 2: „Ühise tegevuse juhtimises on igal partneril õigus tegutseda kõikide partnerite nimel, kui seltsingulepingus ei ole ette nähtud, et ühist tegevust juhib üks partner või juhivad kõik partnerid koos. Suhtes kolmandate isikutega kinnitab partneri õigust sooritada kõikide partnerite nimel tehinguid ülejäänud partnerite poolt välja antud volikiri või seltsinguleping“;

- artikli 6.974 lõige 1: „Seltsinguga seotud ühiste kulude ja ühise kahju jaotamine nähakse ette seltsingulepingus. Kui sellist lepingut ei ole, vastutab iga partner ühiste kulude ja ühise kahju eest proportsionaalselt enda panuse summaga“;
- artikli 6.975 lõige 3: „Kui seltsinguleping on seotud partnerite kaubandustegevusega, vastutavad ühiste kohustuste täitmise eest kõik partnerid solidaarselt, olenemata sellest, millisel alusel need kohustused tekivad“.

Põhikohtuasja faktiliste asjaolude ja menetluse lühikokkuvõte

- 1 Kohtuasjas on tuvastatud, et 19. veebruaril 2010 sõlmisid kaebaja ja veel üks füüsiline isik (edaspidi „äripartner“) seltsingulepingu eesmärgiga teha koostööd eluasemekinnisvara ehitamisel Vilniuses või selle ümbruses.
- 2 Kaebaja ja tema äripartner otsustasid 25. aprillil 2010 osta Vilniuse rajoonis 0,5 ha suuruse põllumajandusmaatüki. Kaebaja ja selle maatüki omanikud kirjutasid 27. aprillil 2010 alla selle maatüki ostu-müügilepingule. Äripartner panustas 70% ja kaebaja 30% tehingu summast. Nad otsustasid registreerida selle maatüki omandi kaebaja nimele.
- 3 Kaebaja ja tema äripartner otsustasid 5. mail 2010 ehitada viiest hoonest koosneva kompleksi, kohustada kaebajat tegelema kõikide ehituseks nõutavate dokumentidega ning määrata ehitust juhtima osauhingu Konsela („Konsela UAB“), mille juhatuse liige kaebaja oli.
- 4 Kaebaja sai 2. novembril 2010 ehitusloa, mille oli tema nimele välja andnud Vilniuse rajooni kohalik omavalitsus ja milles lubati ehitada sellele 0,5 ha suurusele maatükile viis hoonet. Kaebaja kui tellija ja Konsela UAB esindaja sõlmisid 22. aprillil 2010 ehituslepingu. Töövõtja esitas 15. veebruaril 2011 hoonete nr 1–4 ehitamise eest ja 11. veebruaril 2013 hoone nr 5 ehitamise eest käibemaksuarve.
- 5 Kaebaja ja tema äripartner otsustasid 2. detsembri 2010. aasta otsuses müüa hoone nr 1 koos osaga maatükist ning kasutada saadud summat ehituseks koos töövõtjaga. See kinnisasi müüdi 14. detsembril 2010. aastal kaebaja ja ostjate (füüsilised isikud) vahel sõlmitud ostu-müügilepinguga, milles olid ette nähtud hoone ja maatüki osa müük ning üksikasjalikud eeskirjad maatüki kasutamise kohta.
- 6 Kaebaja ja tema äripartner sõlmisid 10. jaanuaril 2011 lepingu, mis käsitles 19. veebruari 2010. aasta seltsingulepingu lõpetamist ning vara ja kohustuste jaotamist. Selle lepinguga otsustati seltsinguleping lõpetada ning anda õigus toodetud varadele (hooned nr 4 ja 5) äripartnerile, kaebaja aga kohustus hüvitama äripartnerile 2017. aastaks tema panuste ja saadud ühise vara osa vahe summas

300 000 Leedu litti (86 886 eurot). Hooned nr 1–3 jäid selle lepingu kohaselt kaebajale.

- 7 Hooned nr 2 ja 3 koos vastavate maatüki osadega müüdi vastavalt 30. mail 2011 ja 13. novembril 2012 kaebaja ja füüsiliste isikute vahel sõlmitud ostu-müügilepingutega.
- 8 Kaebaja ja äripartner sõlmisid 1. veebruaril 2013 vara üleandmise akti, kus oli märgitud, et 10. jaanuari 2011. aasta lepingu kohaselt annab kaebaja äripartnerile üle hooned nr 4 ja 5 koos vastavate maatüki osadega.
- 9 19. veebruari 2010. aasta seltsingulepingu kohase 6. veebruari 2013. aasta otsusega otsustasid kaebaja ja äripartner, et kaebaja müüb hoone nr 5 ja vastava maatüki osa, mis on registreeritud tema nimele ja kannab saadud summa kohe äripartnerile üle. Ostu-müügilepinguga, mis sõlmiti 13. veebruaril 2013, müüdi see kinnisasi juriidilisele isikule, kelle asukoht oli Leedus.
- 10 Kaebaja ja äripartner ei lugenud 14. detsembril 2010, 30. mail 2011, 13. novembril 2012 ja 13. veebruaril 2013 sõlmitud kinnisvara ostu-müügitehinguid (edaspidi koos „vaidlusalused tehingud“) käibemaksuga maksustatavaks (majandus)tegevuseks ning seetõttu ei arvestanud ega arvestanud nad ostjatelt käibemaksu (st ei esitanud käibemaksuarveid), ei deklareerinud ega maksnud käibemaksu ega arvanud käibemaksu maha.
- 11 Pärast kaebaja suhtes maksukontrolli läbiviimist seoses füüsilise isiku tulumaksuga ning käibemaksuga aastatel 2010–2013 liigitas kohalik maksuhaldur vaidlusalused tehingud üheks käibemaksuga maksustatavaks tegevuseks ning luges kaebaja maksukohustuslaseks, kes on kohustatud täitma (kõikide) nende tehingutega seoses käibemaksukohustuse. Selle tulemusel kinnitas maksuinspeksioon 3. novembri 2015. aasta otsusega, millega kiideti heaks maksukontrolli aruanne, selles aruandes arvatud täiendava käibemaksu ning sellega seotud summad (viivis ja trahv).
- 12 Olles kohaliku maksuhalduri otsuse peale esitatud vaide läbi vaadanud, jättis vastustaja 3. märtsi 2016. aasta otsusega maksuinspeksiooni otsuse muutmata. Kaebaja vaie ja kaebus jäeti rahuldamata ka Mokestinių ginčų komisija (maksuvaidluste komisjon) 18. juuli 2016. aasta otsusega ning Vilniaus apygardos administracinis teismase (halduskohus, Vilnius) otsusega, mille peale on esitatud apellatsioonkaebus.
- 13 Tuleb eraldi märkida, et maksmisele kuuluva käibemaksu arvutamisel tunnistas kohalik maksuhaldur omal algatusel kaebaja õigust arvata maha käibemaks eespool mainitud Konsela UAB esitatud käibemaksuarvete alusel ning arvutas välja vaidlusalused käibemaksu summad, mis kuuluvad maksmisele pärast seda, kui on maha arvatud käibemaks eespool nimetatud hoonete soetamiselt (ehitamiselt).

Eelotsusetaotluse esitanud kohtu põhjendused

- 14 Niisugustel asjaoludel nagu käesolevas asjas tekib kõigepealt küsimus, kas nende kohustuste täitmise eest vastutavaks maksukohustuslaseks tuleb pidada ainult kaebajat või mõlemat seltsingus osalenut, st seltsingut ennast (kaebajat ja äripartnerit kollektiivselt). Käesoleval juhul ei analüüsinud kohalik maksuhaldur ega vastustaja seltsingu fakti ega seadnud seda küsimärgi alla.

Seltsingus osaleja „iseseisev tegevus“

- 15 Vaidlusalustele õigussuhetele kohaldatav käibemaksuseadus on Leedu õiguses vastu võetud muu hulgas selleks, et rakendada käibemaksudirektiiv, mille artiklis 193 on sätestatud, et käibemaksu tasub maksukohustuslane, kelle kaubatarned või teenuste osutamine on maksustatav.
- 16 Euroopa Kohus on märkinud, et käibemaksudirektiivi artikli 9 lõige 1 annab mõistele „maksukohustuslane“ laia tõlgenduse, mis on keskendunud iseseisvusele majandustegevusega tegelemisel selles tähenduses, et käibemaksukohustuslasena käsitatakse iga isikut: füüsilisi ning nii avalik- kui ka eraõiguslikke juriidilisi isikuid, samuti üksusi, mis ei ole juriidilised isikud, kes objektiivselt vastavad selles sättes ette nähtud kriteeriumidele (12. oktoobri 2016. aasta kohtuotsus Nigl jt, C-340/15, punkt 27).
- 17 Käibemaksudirektiivi artikli 9 lõikest 1 nähtub, et üks maksukohustuslase vajalik tunnus on tema majandustegevuse iseseisvus, mille tuvastamiseks tuleb kontrollida, kas asjaomane isik tegutseb enda nimel, ennast esindades ja enda vastutusel ning kannab selle tegevusega seoses majanduslikku riski (vt nt 27. jaanuari 2000. aasta kohtuotsus Heerma, C-23/98, punkt 18; 18. oktoobri 2007. aasta kohtuotsus van der Steen, C-355/06, punkt 23; ja 29. septembri 2015. aasta kohtuotsus Gmina Wrocław, C-276/14, punkt 34). Tegevuse iseseisvuse kindlakstegemisel tuleb arvesse võtta 29. septembri 2015. aasta kohtuotsuse Gmina Wrocław, C-276/14, punktides 34 ja 35 loetletud kriteeriume.
- 18 See, et maksuhaldur ei ole ümber lükanud asjaolusid, mis puudutavad eespool nimetatud seltsingulepingut, ja see, et kohtutoimikus ei ole andmeid, mis need asjaolud ümber lükkaksid, annavad põhjust kahelda, kas kaebaja majandustegevus oli käibemaksudirektiivi tähenduses „iseseisev“. Nimelt:

1) nagu ilmneb näiteks eespool nimetatud seltsingulepingust, jaotati tegevuse käigus toodetud ühised varad ja võetud ühised kohustused osalejate vahel ettenähtud viisil, mis tähendab, et kuna seltsingu olemasolu fakti ei ole ümber lükatud, ei ole tõenäoliselt alust tuvastada, et kaebaja tegi vaidlusalused tehingud üksnes omaenda majanduslikul riisikol;

2) kuna maksuhaldur ei seadnud küsimärgi alla ja isegi sisuliselt kinnitas, et kaebaja tegi vaidlusaluse kinnisvara ostu, valmistamist (ehitust) ja müüki puudutavad otsused koos äripartneriga, ning kohtutoimikus ei ole vastupidise

sisuga teavet, tuleb asuda seisukohale, et kaebaja ei teinud vaidlusaluse tegevuse käigus sooritatud tehingutes otsuseid iseseisvalt;

3) kuna maksuhaldur liigitas kõnealuse tulu füüsilise isiku tulumaksu seisukohast – s.o sisuliselt tasu müüdnud kinnisasjade eest – nii, et selle said nii kaebaja kui ka tema äripartner, ei saa öelda, et vastav tulu vaidlusalustelt tehingutelt on kaebaja tulu;

4) sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul ei näita pelgalt see, et kaebaja oli registreeritud kinnistusraamatus vaidlusaluse kinnisvara omanikuna ja sõlmis ostu-müügitehingud, iseenesest seda, et kaebaja tegi vaidlusalustes tehingutes otsuseid iseseisvalt;

5) tuleb asuda seisukohale, et kuna eespool kirjeldatud asjaolusid seoses äripartneri osalemisega ei ole ümber lükatud, ei saa kaebajat automaatselt käsitada nii, et ta on iseseisvalt otsustanud varade käsutamise õiguse võõrandamise üle, s.o tarnida kauba (käibemaksudirektiivi artikli 14 lõige 1) ostjatele.

- 19 Niisugustel asjaoludel saab asuda mõistlikult seisukohale, et – eeldades käesolevas juhtumi analüüsimise etapis, et vaidlusaluseid tehinguid tuleb pidada käibemaksuga maksustatavaks majandustegevuseks – käibemaksudirektiivi artikli 9 lõikes 1 maksukohustuslase suhtes sätestatud kriteeriumid said olla objektiivselt täidetud kaebaja ja tema äripartneri koostegevuses, mis põhines seltsingulepingul, ent mitte kaebaja tegevuses üksi. Seetõttu tuleb asuda seisukohale, et käibemaksudirektiivi artikli 193 kohaldamisel ei ole arvatavasti võimalik pidada kaebajat üksi vastutavaks vaidlusalustest tarnetest tulenevate käibemaksukohustuste täitmise eest.
- 20 Teisest küljest, nagu nähtub kohtutoimikust, tegeles kaebaja üksi kolmandate isikutega suhtlemisega, sealhulgas vaidlusaluste tehingutega: tema nimele on ostetud maatükk, antud välja ehitusluba ja sõlmitud ehitusleping; tema sõlmis eespool nimetatud hoonete ja vastavate maatükkide ostu-müügilepingud, milles ei olnud viidatud seltsingulepingule, mistõttu võib asuda mõistlikult seisukohale, et vaidlusalustes tehingutes osalenud ostjad ei olnud äripartnerist teadlikud. Teisisõnu sooritas nende hoonete ehitamise ja müügiga seotud toimingud ainult kaebaja, äripartner aga sisuliselt vaid kaasrahastas maatüki ostu.
- 21 Tuleb tähele panna, et Euroopa Kohus on märkinud, et käibemaksudirektiivi ühetaoliseks tõlgendamisel on eriti oluline see, et mõistet „maksukohustuslane“, mis on defineeritud selle direktiivi III jaotises, tõlgendatakse autonoomselt ja ühetaoliselt (vt 17. septembri 2014. aasta kohtuotsus Skandia Sverige, C-7/13, punkt 23).
- 22 Seetõttu on otstarbekas taotleda Euroopa Kohtult eelotsust esimeses küsimuses.

Maksukohustuste jaotamine seltsingus osalejate vahel

- 23 Kui Euroopa Kohus määrab kindlaks, et käibemaksudirektiivi artikli 9 lõike 1 ja artikli 193 kohaldamisel tuleb lugeda vaidlusaluste kohustuste täitmise eest vastutavaks mõlemad seltsingulepingus osalejad, mitte ainult kaebaja, tekib küsimus, kuidas maksukohustused jaotada.
- 24 Nagu juba mainitud, loetakse Leedu Vabariigis üldise riigisisese normi kohaselt maksukohustuslasteks ainult füüsilised ja juriidilised isikud ning eespool nimetatud ühisinvesteeringuettevõtjad. Vaidlusaluste õigussuhete puhul asjakohastes riigisisestes õigusnormides ei ole ette nähtud, et seltsingulepingu alusel koos tegutsevad füüsilised isikud tuleb lugeda käibemaksuseaduse tähenduses üheks maksukohustuslaseks; samuti ei ole nendes ette nähtud, et vaid üks nendest füüsilistest isikutest vastutab kõikide kohustuste täitmise eest seoses ühise (maksustatava) majandustegevusega, milles kaubad tarnitakse ilma käibemaksuarvet väljastamata, nagu käesoleval juhul.
- 25 Ent isegi kui seltsing, mis ei ole liikmesriigi õiguse kohaselt juriidiline isik, vastab käesoleval juhul käibemaksudirektiivi artikli 9 lõikes 1 sätestatud maksukohustuslase kriteeriumidele, ei tohiks eespool nimetatud riigisiseseid õigusnormid eitada selles seltsingus osalejate kohustust maksta vastav käibemaks.
- 26 Tuleb asuda seisukohale, et asjakohaste seaduse (eri)sätete puududes peab ilma käibemaksuarveta tehtud kaubatarnelt füüsiliste isikute seltsingu majandustegevuses, mis on käibemaksuga maksustatav, maksma ja arvutama käibemaksu iga selles seltsingus osalenu proportsionaalselt.
- 27 Selle proportsionaalsuse kohta tuleb märkida, et käibemaks arvutatakse maksustatavalt väärtuselt, milleks on üldjuhul kogu tasu, mille kauba tarnija või teenuse osutaja ostjalt sai või saab. Kuna maksustatav väärtus koosneb tegelikult saadud tasust ja maksuhaldur ei tohi koguda käibemaksuna suuremat summat kui see, mille maksukohustuslane sai (6. detsembri 2018. aasta kohtuotsus *Tratave*, C-672/17, punkt 29), tuleb asuda seisukohale, et käesoleval juhul lasub seltsingus osalenutel käibemaksukohustus vastavalt osadele, mille nad saadud tasust said ja mis arvutatakse maksustatava väärtuse põhjal.
- 28 Seega on otstarbekas taotleda Euroopa Kohtult eelotsust ka teise küsimuse esimeses osas.

Käibemaksudirektiivi artikli 287 kohaldamine

- 29 Käesoleval juhul on asjassepuutuv ka käibemaksuseaduse artikli 71 lõike 2 kohaldamine, nimelt küsimuses, kas sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul on nimetatud sättes ette nähtud aastane (12 kuu) käibe künnis, mille ületamisel tekib liikmesriigi õiguse kohaselt käibemaksukohustuslaseks registreerumise ning käibemaksu arvestamise ja maksmise kohustus, kohaldatav 1) seltsingus osalejate suhtes ühiselt (arvutatuna seltsingu kogutulu põhjal) või 2) iga seltsingus osaleja suhtes individuaalselt (arvutatuna tulu põhjal, mille sai iga seltsingus osaleja individuaalselt).

- 30 Käibemaksudirektiivi artikli 287 lõikes 11 on sätestatud, et liikmesriigid, kes ühinesid pärast 1. jaanuari 1978, võivad vabastada käibemaksust maksukohustuslased, kelle aastakäive ei ole suurem kui Leedu puhul 29 000 eurot. Tuleb tähele panna, et nõukogu 30. mai 2011. aasta rakendusotsusega 2011/335/EL suurendati see summa ajutiselt 45 000 euroni.
- 31 Selles aspektis tuleb täheldada, et nagu nähtub käibemaksudirektiivi põhjendusest 5, on käibemaksusüsteem lihtsaim ja neutraalseim siis, kui maksustamine toimub võimalikult üldiselt. See näib tähendavat, et kui sellistel asjaoludel nagu käesoleval juhul kujutab seltsing (seltsingus osalejad kollektiivselt) endast käibemaksudirektiivi artikli 9 lõike 1 tähenduses maksukohustuslast, tuleb iga osaleja konkreetsete kohustuste kindlaksmääramisel arvesse võtta käibemaksudirektiivi artiklis 287 ette nähtud aastakäibe künnist kogu seltsingu ulatuse (käibemaksudirektiivi artiklis 288 näidatud käibe) suhtes olenemata sellest, kuidas seltsingu tegevusest saadud tulu osalejate vahel jaotatakse.
- 32 Teisest küljest ei loeta seltsinguid, mis ei ole juriidilised isikud, liikmesriigi õiguse sätete kohaselt maksukohustuslasteks. Samuti, nagu ilmneb halduspraktikast, kui maksustatava tehingu teostavad abikaasad, tarnides nende kaasomandis olevat vara, peetakse neid eraldi maksukohustuslasteks ning käibemaksudirektiivi artikliga 287 kooskõlastatud ja/või seda artiklit üle võtvate riigisiseste õigusnormide kohaldamisel arvutatakse nende käive eraldi: abikaasa on käibemaksukohustusest vabastatud, kui talle omistatav osa tehingust ei ületa eespool nimetatud käibekünnist, isegi kui abikaasade ühine tehing selle künnise ületab.
- 33 Seega tuleb Euroopa Kohtult eelotsust taotleda ka teise küsimuse teises osas.